

Рев1.бр.163/2019

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ
НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

ВРХОВНИОТ СУД НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА, во совет составен од судиите: м-р Снежана Бајлозова – претседател на советот, Васил Грчев, Јелица Крстевска, д-р Марика Матеска и Лидија Мартинова - членови на советот, во правната работа на тужителите Друштво за танц и рекреација РИТАМ – ПЛУС ДОО С. и Друштво за спортски и модерни танци ТСК РИТАМ ПЛУС ДООЕЛ С., против тужениот Здружение Танцов спортски клуб РИТАМ ПЛУС С., за заштита на индустриска сопственост, вредност на спорот 40.000,00 денари, одлучувајќи по ревизијата на тужителите изјавена преку полномошникот Борко Бајалски адвокат од С., против пресудата на Апелациониот суд Скопје ТСЖ-1103/18 од 08.04.2019 година, на седницата одржана на ден 01.09.2020 година, донесе:

ПРЕСУДА

Ревизијата на тужителите, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

Образложение

Основниот суд Скопје II Скопје со пресуда ТС-544/15 од 06.11.2017 година, го одбил како неосновано тужбеното барање на тужителите со кое бараат да се утврди дека фигуративниот знак РИТАМ ПЛУС со силуети на маж и жена кои танцуваат, а кој тужителите го употребуваат во трговскиот промет за одбележување на своите стоки и услуги од нивниот основање, односно првотужителот од 28.10.1992 година, а второтужителот од 11.09.2013 година и кој е вметнат во нивните службени печати, е сличен со регистрираната трговска марка на тужените со Решение број 10-5570/12-2014 ТМ/2014/1421 донесено од Државниот завод за индустриска сопственост на 02.10.2015 година, да се утврди дека фигуративниот знак РИТАМ ПЛУС со силуети на маж и жена кои танцуваат, а кој тужителите го употребуваат во трговскиот промет за одбележување на своите стоки и услуги од нивното основање, односно првотужителот од 28.10.1992 година, а второтужителот од 11.09.2013 година и кој е вметнат во нивните службени печати, бил добро познат во смисла на одредбата од член 6-бис од Париската конвенција, уште пред тужените да ја поднесат пријавата за регистрирање на трговската марка ТМ/2014/1421 од 29.12.2014 година, да

се забрани тужениот да го употребува во трговскиот промет фигуративниот знак РИТАМ ПЛУС со силуети на маж и жена кои танцуваат, за носител на трговската марка ТМ/2014/1421 регистрирана со Решение број 10-5570/12-2014 ТМ/2014/1421 донесено од Државниот завод за индустриска сопственост на 02.10.2015 година да се огласат тужителите, да се задолжи Државниот завод за индустриска сопственост да направи соодветна промена во регистрите и за носител на горе наведената трговска марка да ги впише тужителите, да го задолжи тужениот на сопствен трошок да ја објави пресудата во дневните весници а службено да се достави до Државниот завод за индустриска сопственост, како и -алтернативното тужбено барање на првотужителот со кое бара да се утврди дека фирмата на првотужителот чиј составен дел е фигуративниот знак РИТАМ ПЛУС со силуети на маж и жена кои танцуваат е идентична со регистрираната трговска марка на тужениот со Решение број 10-5570/12-2014 ТМ/2014/1421 донесено од Државниот завод за индустриска сопственост на 02.10.2015 година и дека фирмата на првотужителот била регистрирана во трговскиот регистар уште пред тужениот да ја поднесе пријавата за регистрирање на трговска марка ТМ/2014/1421 од 26.12.2014 година, да се забрани тужениот да го употребува фигуративниот знак РИТАМ ПЛУС со силуета на маж и жена кои танцуваат, да се поништи Решението број 10-5570/12-2014 ТМ/2014/1421 донесено од Државниот завод за индустриска сопственост на 02.10.2015 година, да се задолжи тужениот на сопствен трошок да ја објави пресудата во дневните весници а службено да се достави до Државниот завод за индустриска сопственост. Ги задолжил тужителите да ги надоместат на тужениот процесните трошоци во вкупен износ од 378.591,00 денари, во рок од 8 дена по прием на пресудата, а го одбил како неосновано поголемото барање на тужениот за надомест на процесните трошоци за разликата од досудениот до бараниот износ од 570.188,00 денари.

Апелациониот суд Скопје со пресуда ТСЖ-1103/18 од 08.04.2019 година, ја одбил како неоснована жалбата на тужителите и ја потврдил пресудата на Основниот суд Скопје II Скопје ТС-544/15 од 06.11.2017 година.

Против второстепената пресуда ревизија изјавија тужителите преку нивниот полномошник, поради сторена суштествена повреда на одредбите од парничната постапка и погрешна примена на материјалното право, со предлог ревизијата да се уважи, побиваната пресуда да се преиначи на начин што ќе се усвои тужбеното барање на тужителите во целост и да се задолжи тужениот со трошоците по постапката или второстепената пресуда и првостепената пресуда да се укинат и предметот да се врати на повторно одлучување пред првостепениот суд.

Врховниот суд на Република Северна Македонија, по проучувањето на списите по предметот и наводите во ревизијата, испитувајќи ја побиваната пресуда во смисла на одредбата од член 377 став 3 од Законот за парничната постапка, најде:

Ревизијата е неоснована.

Неосновани се ревизиските наводи кои се однесуваат за сторена суштествена повреда на одредбите од парничната постапка од член 343 став 2 точка 14 од Законот за парничната постапка, од причина што побиваната пресуда е јасна, разбирлива, со доволно образложени причини за решителните факти при одлучувањето, па како таква може во целост да се испита.

Ревизиските наводи кои по својата суштина упатуваат на погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба, не беа ценети од страна на овој суд, бидејќи ревизија не може да се изјави поради погрешно или нецелосно утврдена фактичка состојба согласно член 375 став 3 од Законот за парничната постапка.

Неоснован е наводот во ревизијата за погрешна примена на материјалното право, имајќи ја во предвид утврдената фактичка состојба.

Имено, согласно член 308 став 1 од Законот за индустриска сопственост, правно или физичко лице може со тужба за утврдување да бара од судот да утврди дека знакот што го употребува во прометот за одбележување на своите стоки, односно услуги е идентичен или сличен со трговската марка што ја употребува друго правно или физичко лице за одбележување на своите стоки односно услуги од ист или сличен вид и дека тој знак бил добро познат во смисла на членот 6 од Париската конвенција како обележје на стоките, односно услугите на тужителот уште пред тужениот да поднесе пријава за трговска марка. Според став 2 од истиот член, тужителот може да бара од судот него да го огласи за носител на трговската марка. Според став 3 од истиот член, тужбата од ставот (1) на овој член судот нема да ја уважи ако тужениот односно носителот на трговската марка докаже дека уште пред поднесувањето на пријавата го употребувал спорниот знак за ист или сличен вид стоки, односно услуги и тоа исто толку колку и тужителот или подолго отколку тужителот.

Согласно член 309 од Законот за индустриска сопственост, лицето кое во времето на поднесување на пријавата за признавање на правото на трговска марка има фирма, односно назив идентичен со трговската марка на друго лице, може да ја оспори таа трговска марка за истиот или сличен вид стоки, односно услуги, освен ако носителот на трговската

марка кој бил совесен во моментот на поднесувањето на пријавата имал иста фирма, односно назив.

Согласно член 6-бис ст.1 од Париската конвенција за заштита индустриска сопственост од 20 март 1883 година (ревидирана во Б. на 14 декември 1900 година, во В. на 2 јуни 1911 година, во Х. на 6 ноември 1925 година, во Л. на 2 јуни 1934 година, во Л. на 31 октомври 1958 година во С. 14јули 1967година,) земјите на Унијата се обврзуваат, било по званична должност, ако го дозволува тоа законодавството на земјата, било на барање од заинтересираниот, да одбијат или поништат регистрирање и забрани на употреба на фабрички или трговски жиг кој претставува репродукција, поддржување или превод, така извршен да може да создаде смут со некој жиг што надлежната власт на земјата на регистрирањето или употребата би сметала дека во таа земја несомнено е познат како жиг на лице што ужива право да се користи со оваа конвенција и да се употребува во истовидни или слични производи. На ист начин ќе се постапи и ако битниот дел од жигот претставува репродукција на еден таков жиг кој несомнено е познат или поддржување што може да создаде смут со овој жиг.

Врз основа на утврдената фактичка состојба, по наоѓање на овој суд правилно пониските судови го примениле материјалното право кога повикувајќи се на одредбите од член 308 и член 309 од Законот за индустриска сопственост и член 6-бис од Париската конвенција за заштитата на индустриска сопственост, го одбиле како неосновано тужбеното барање на тужителите, наоѓајќи дека во случајов не се исполнети предвидените услови од горе наведените членови дека фигуративниот знак РИТАМ ПЛУС со силутети на маж и жена кои танцуваат, а кој тужителите го употребуваат во трговскиот промет за одбележување на своите услуги од нивното основање, односно првотужителот од 28.10.1992 година, а второтужителот од 11.09.2013 година, и кој бил вметнат во нивните службени печати бил сличен со регистрираната трговска марка на тужениот со решение донесено од Државниот завод за индустриска сопственост на 02.10.2015 година и дека истиот бил добро познат во смисла на одредбата од член 6-бис од Париската конвенција, уште пред тужениот да ја поднесе пријавата за регистрирање на трговската марка од 26.12.2014 година, при што дале доволно образложени причини со кои се согласува и овој суд.

Ваквиот заклучок произлегува од утврдените факти во текот на постапката дека ДЗИС со решение бр.10-5586/9-2014 ТМ/2014/1426 од 02.10.2015 година на лицата Ж.Б. и В.В. им било признато право на трговска марка по пријава од 29.12.2014 година, за знак во боја - виолетова, зелена, црна, бела за класа 41, а со решението бр. 10-5570/12-2014 ТМ/2014/1421 од истиот датум, му било признато право на трговска

марка по пријава на истиот знак со истите бои на сега тужениот, кои всушност имале регистрирано иста трговска марка. Државниот пазарарен инспекторат при контрола кај второтужителот изрекол прекршок согласно Законот за индустриска сопственост заради неовластено користење односно имитирање на пријавената или заштитена трговска марка и со решение наредил да истата се повлече од употреба. Со пресуда на Основниот суд Скопје II Скопје ТС-124/15 од 04.03.2016г, по тужба на сега тужениот и физичките лица В. и Ж., било утврдено дека второтужителот ги повредува правата на трговската марка РИТАМ ПЛУС во изглед, со тоа што неовластено го користи називот и силуетата со танчери, па му се забранува да истите ги употребува, од кое нешто пониските судови ја констатирале неоснованоста на тужбеното барање на второтужителот. Имено, предметното тужбено барање на сега тужителите е идентично со тужбеното барање а кое е одбиено како неосновано со правосилната пресуда на Основниот суд Скопје II Скопје П1-695/15 од 12.07.2017 година, во која постапка се исто така тужители, а тужени се само лицата Ж.Б. и В.В., а не бил тужен сега тужениот. По однос на поставеното тужбено барање во таа постапка према тужените физички лица, овој суд се има произнесено по ревизијата на тужителите со пресудата Рев2.бр.390/2018 од 21.05.2019 година. Од друга страна, пониските судови утврдиле дека логото на Здружението Танцов спорстки клуб РИТАМ ПЛУС била танцова фигура од неговото основање, а која марка ја користеле и физичките лица В. и Ж. во работата на тужениот, регистрирајќи ја истата трговска марка на свое име, додека првотужителот до 2011 година од негово основање користел фигура на танго која била различна од танцовата фигура, а тужителите не доставиле доказ за употреба на спорниот знак пред 2011 година. Оттука, и по наоѓање на овој суд произлегува неоснованоста на тужбеното барање на тужителите.

По наоѓање на овој суд пониските судови правилно го примениле материјалното право кога го одбиле како неосновано и алтернативното тужбено барање поставено во смисла на член 178 ст.2 од ЗПП. Ова од причина што фирмата на првотужителот гласи „Друштво за танц и рекреација Ритам ПЛУС ДОО С.“ и дека скратниот назив на првотужителот гласи „РИТАМ ПЛУС ДОО С.“ поради што составен дел на фирмата на првотужителот не бил фигуративниот знак РИТАМ ПЛУС со силуети на маж и жена кои танцуваат, а фирмата на првотужителот не била идентична на регистрираната трговска марка на тужениот со Решение на Државниот завод за индустриска сопственост бр.10-5570/12-2014 ТМ/2014/1421 од 02.10.2015 година со кое било признато правото на услужна, индивидуална, трговска марка по пријава на трговска марка ТМ2014/1421 од 26.12.2014 година на тужениот со право на првенство од 26.12.2014 година за знак во боја, односно комбинација од бои виолетова, зелена, црна, бела за класи на производи и услуги кл.41 спрема меѓународната класификација на производи и услуги. Фактот дека во

печатот на првотужителот била содржана силуета на маж и жена кои танцуваат, не може да доведе до поинакво одлучување во случајов. Ова со оглед на утврдениот факт дека фирмата на првотужителот која била запишана во Централниот регистар на Република Македонија и согласно договорот за основање, не го содржела фигуративниот знак на силуети на маж и жена кои танцуваат.

Врховниот суд на Република Северна Македонија ги имаше во предвид и останатите ревизиски наводи, но најде дека не се од влијние за поинакво одлучување.

Поради ова следувааше, овој суд ревизијата на тужителите да ја одбие како неоснована, согласно одредбата од член 384 став 1 од Законот за парничната постапка.

Пресудено во Врховниот суд на Република Северна Македонија на ден 01.09.2020 година под Рев1.бр.163/2019.

Претседател на советот - судија
м-р Снежана Бајлозова с.р.

За точноста на отправокот – т в р д и:секретар